

SÈRIE 1

1.1.

La llei de terços divideix la imatge en terços iguals, és a dir, a partir de dues línies imaginàries horitzontals i dues línies imaginàries verticals, segmenta la imatge en nou parts iguals. Els quatre punts d'intersecció de les línies conformen l'àrea de màxima atenció visual. Per tant, per tenir una bona composició situarem l'objecte o subjecte centre del nostre interès en un d'aquests quatre punts.

(1 punt)

1.2.

El transfocus consisteix en el canvi d'enfocament, en un mateix pla, d'un objecte/personatge que es troba en primer terme a un altre objecte/personatge que es troba en segon terme o viceversa. La seva funció narrativa és denotar el canvi de protagonisme de l'un a l'altre sense necessitat de canviar de pla amb objecte d'indicar una alternança, un canvi de protagonisme narratiu, com, per exemple, en una conversa, una sorpresa, un comiat o una nova acció.

(1 punt)

1.3.

Un guió literari és un document de producció que ofereix el contingut de l'obra audiovisual amb els detalls necessaris per a la seva realització. Es divideix en seqüències o escenes on es mostren les accions i els diàlegs dels personatges. En el guió literari s'expliquen els esdeveniments, la descripció de l'escenografia i totes les indicacions útils per a entendre la situació emocional dels personatges.

Un guió tècnic és un document de producció que conté tota la informació necessària per a enregistrar cada un dels plans de l'obra audiovisual. Ha de mostrar la planificació en seqüències i plans, donant totes les indicacions tècniques com l'enquadrament, la posició de les càmeres, la decoració, el so o la il·luminació.

(1 punt)

Opció A

2.1.

Les redaccions poden ser molt diverses, per això, es valorarà en la resposta la bona estructuració i exposició de les idees bàsiques i la capacitat de desenvolupar un discurs narratiu clar i sintètic en referència a l'anàlisi de la imatge. Dins de la valoració de la competència d'analitzar visualment la imatge, s'avaluarà positivament l'abundant utilització de terminologia pròpia de la matèria i la comprensió d'allò que es demana.

Els conceptes mínims que han d'estar presents a la redacció són:

Estructura dels elements que componen la imatge: ens trobem davant d'una imatge que presenta un alt grau de simetria en la seva composició. Les línies que demarquen l'espai en el quals es troben els homes proporcionen sensació d'ordre i centren l'interès de l'espectador en aquell punt. Són vuit files de cinc homes cada una d'elles, sense que cap home sobresurti del requadre. La part inferior és més uniforme que la part superior, on algunes cares arriben a trencar la linealitat. Estem davant d'un pla general amb angulació zenital.

Valoració cromàtica: aquesta és una fotografia en blanc i negre i juga únicament amb aquesta gamma cromàtica i l'escala dels grisos. Les ombres originades per la il·luminació es concentren a l'esquerra de la imatge, especialment a la porta que s'intueix. Destaquen en el requadre central les cares blanques contraposades als cabells negres.

Les textures: observem diverses textures en la composició. Per una banda, les formades pel requadre central, predominantment llises (cares i cabell, juntament amb la part superior de la vestimenta) i, per l'altra, les de la part exterior del requadre, conformades per la rugositat de la paret de maons i les pedres i brossa del terra.

(3 punts)

2.2.

Es tracta d'una imatge en pla general i angulació zenital. El pla general es fa servir per a visualitzar completament els models i enquadra tots els elements de l'escena. Es correspon amb una distància social pública i el seu valor expressiu és de presentació i context. La funció més habitual del pla general és la funció descriptiva, ja que mostra un escenari determinat, un paisatge o una multitud, donant més rellevància al context que a les figures o personatges.

L'angle zenital és quan la càmera es col·loca totalment perpendicular a la superfície del terra (com si estigués al sostre o al cel). Aquest angle pot servir per a minimitzar el personatge, donar la sensació que és petit, però també s'utilitza per a dominar millor el camp visual, veient millor tot l'escenari i l'acció dels personatges.

Altres angulacions possibles poden ser: frontal, picat o contrapicat.

(2 punts)

Criteris específics de correcció i qualificació per ser fets públics un cop finalitzades les proves
Cultura audiovisual

2.3.

L'edició per fosa és un recurs que consisteix a fer aparèixer o desaparèixer gradualment les imatges de la pantalla per subexposició creixent o decreixent amb una imatge de color negre. L'edició per tall és la més habitual i es tracta d'unir, sense cap efecte o transició, dos fragments de pel·lícula.

L'edició per fosa pot indicar un canvi important en l'acció, en el temps o en l'espai. L'edició per tall, des del punt de vista expressiu, sol correspondre a un simple canvi del punt de vista, sense denotar pas del temps, ni espai recorregut.

(2 punts)

Opció B

2.1.

Es tracta de dibuixar una sèrie de nou dibuixos. S'ha de valorar que l'alumne ha entès i sap aplicar els tipus de plans demanats, els quals han d'estar correctament realitzats i identificats, bé amb el nom complet o amb les abreviatures habituals. Es valorarà la qualitat gràfica en la realització dels dibuixos i la coherència narrativa, és a dir, el fil conductor.

(3 punts)

2.2.

Casablanca pertany al gènere cinematogràfic del melodrama.

En un principi, aquest gènere es va utilitzar per a encabir un gran ventall de produccions que tenien en comú una gran càrrega emocional o moral. Concretant una mica més, podríem dir que el melodrama té com a característica principal el seu dramatisme, seguint sempre un patró bastant definit sobre els temes, trames, personatges i guió. D'aquesta forma, observem com el protagonista principal assumeix un gran patiment, tot al contrari del que fan els herois clàssics capaços de resoldre qualsevol conflicte. El fracàs sobrevola tots els actes dels personatges i el públic acaba empatitzant amb aquest patiment. En altres ocasions, les vides dels protagonistes semblen perfectes, però realment amaguen situacions tràgiques: un amor secret, una malaltia... Tots aquests elements fan que la vida dels personatges sigui imperfecta, plena de situacions de dolor i renúncia.

(2 punts)

2.3.

La panoràmica és una tècnica del llenguatge audiovisual que consisteix en un moviment de la mateixa càmera sobre el seu eix, ja sigui horitzontalment o verticalment. Normalment, la càmera està situada en un trípod i gira sobre aquest eix.

El tràveling és una tècnica del llenguatge audiovisual que consisteix en un moviment físic de la càmera desplaçada sobre uns rails o sobre una grua o vehicle (les més habituals).

Per tant, la diferència principal és que en el tràveling hi ha un desplaçament físic de la càmera (sobre rails o grua), mentre que en la panoràmica no hi ha aquest desplaçament físic.

(2 punts)